

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 208. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm10812/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

umueligt, men for Gud er alle Ting muelige, og saavidt vi kan sieme, er Jesus Christus os ret egentlig Borgen for dette Mirakels Troværdighed, men det horer til Prophetens Biographi, medens det derimod horer til Universal-Historien, at der endnu, emtrent halvdødet Aarhundrede efter Salomons Død, var et Slags Samkvem mellem Tharsis og Jaffa, blandt med hedenske (Phoniciſke) Stæder, at Prophetens Gud var kiende og hans Spreg forsaelligt i Ninive, at denne aflange Stæd, som Grækerne kaldte den, var lang tilgængs, havde emtrent saamange Indbyggere som London, og lod sig saaledes giennevriffe af det Prophetiske Ord, at den ei alene fik Lov til at staa vel i det Mindste som Menneske-Åndere, men fik endnu et glimrende Aarhundrede fra Phul til Asarhadon*).

Ligesom for Nesten Jonas-Bogen minder om det Se-uhye ved Jaffa, som der gik Rægte af Kaade i Grækenland og Rom, saa kan Man heller ikke bare sig for at tænke paa Det-Dronningen Semiramis, naar Man veed, at Jonas bemærker en Due, saa hun kunde ligesaa godt hedde Semir-Jona, Dues-Sangen eller Jonas Spaadom, hvad der er doelt mærkeligt, da Dueen, som Man veed af Meer end Egen ved Dødene, betyder Spaadoms-Ånden. Om det nu kun er et bejsunderligt Træk, eller om Herodots Semiramis, se m Menneske-Åndere for Nebuladnezar, har noget med Jonas at giøre, lader sig saameget mindre bestemme, som Semiramis-Sagnet kun er kommet daarligt til os, men tænke vi os en sammensværet Spaadom om Ninives Fald og Babels Triumf, som dog netop varde Årsforten til Kampes-Strid, da lod sig unægtelig, selv om Propheten ikke hedd Jonas, derom digte en lignende Mythe. Om Ninives endelige Undergang findes vel en egen Spaadom i Jodets

*) Kongebog. IV. 14 som vi ser naar Jonas har levet, Josephs Digtstifter IX. 10.—11.

nes hellige Skrift, under Propheten Nahums Naam, men det var næppe den, Sardanapal trofede sig ved, hvorefter mod det falder rimeligt, at Jonas i sin Spaadom, som vi af Tobias-Bogen ser, Man ogsaa henfoede til Enden, har peget paa Flooden som den frygtelige Fiende, og Niniviterne troflet sig ved, at da de dengang slap, havde det intet videre at betyde^{*)}. Skade, maar vi vel sige, at Herodots Asyriske Historie er gaaret tabt, thi han maar jo dog vel have beskrevet Ninives Undergang, siden Aristoteles bekræfter ham her ved den Leilighed at have, med alle Nebbes Nægtelse, ladet Spaadoms-Denen, der staa i Spidsen, drikke^{**)}.

Salmansar og Sennacherib.

Det var en Asyriske Konge som styrede Thronen Samaria, og en Anden havde nær gjort det Samme ved Thronen i Jerusalem, og det har paa en Maade gjort dem udelige i Historien.

Det saakaldte Israels Rige, som Jeroboam Nabaths Son stiftede, gik snart fra hans Tid, men fik dog Konger nok, ikke mindre end Nitten i to Aarhundreder, og da Thronen omfjer sendes grundfæstet under Jeroboam den Anden af Jehus tapre Slægt, var den netop nær ved sit endelige Fald; thi Sennen af denne Jeroboam, der havde hersket lige til Tophrat og det Røde Hav, mistede efter sit Naaneders Regiering Livet i et Oprør, og under den derpaa følgende Forvirring var det Asyriernes fælle Gang hjemsejdi Landet og klabdes bort, som er den kærligste Indbudselse til at komme snart igjen. Næste Gang de kom under Tiglath-Pileser eller Talgath-Pelassar,

^{*)} Tobias-Bogen 14.

^{**)} Xenof. Naturhist. VIII. 18. (20) hvor dog Somme læse „Desud“ for „Herodot.“

